

1976 - 2011

35.

„ Az óvoda már valóságos véres élet, ami sebet ott kap valaki, gyakran holtáig sem heveri ki, s ha jó magot ültetünk bele, egész életében virágzik...”

Kodály Zoltán

Az óvodai nevelés kialakulása Marcaliban

Marcali nagyközségben az első óvoda indításának alaptőkéjét annak a „fényes bálnak” a bevétele képezte, amelyet 1882-ben a község „jólelkű és jómódú” asszonyai rendeztek. Ugyanekkor elhatározták a Kisdédóvó Egyesület alakulását, amelynek fő célja: óvoda létesítése a község gyermekei számára.

A megalakult Kisdédóvó Egyesület bérelt helyiségben még ebben az évben elindította az első óvodát, amely az akkori a Fő utcán - a jelenlegi Künzelsau tér helyén – működött mintegy 10 évig.

1892-ben az általuk addig adományokból működtetett óvodát az egyesület községi kezelésbe adta. Az óvoda innentől kezdve új helyen, a Széchenyi utcában működött, most már mint községi óvoda, Meilhardt Franciska vezetésével 1912-ig.

Pongrácz Gyöngyi óvodavezető

Gazdag Erzs: Vers az óvodáról

*Olyan ez az óvoda,
mint egy mese -palota
csupa dal, csupa vers
csupa játék.*

*Énekel itt valahány
kicsi fiú, kicsi lány.
Ha lehetne még,
én is ide járnék.
Óvó néni úgy szeretne:
anyám helyett anyám lenne
Sose sírnék, sose rínék,
Egész nap csak énekelnék*

A Katona J. utcai Óvoda

Marcali dinamikusán fejlődő kisvárossá vált az 1970-es évekre. A robbanásszerű gazdasági fejlődés következtében egymást követve nyíltak a munkát és megélhetést nyújtó munkahelyek. Ennek hatására egyre többen költöztek be a városba a biztos megélhetés reményében. A földből gomba módra nőtték ki a több száz ember lakhatását megoldó emeletes tömbházak.

A létbiztonság következtében egyre többen vállaltak gyermekeket. Az akkori községi tanács vezetése hamarosan azzal a problémával találta szemben magát, hogy a több száz dolgozni kívánó anya gyermekének óvodai férőhelyet kell biztosítani.

Így az 1970-es évek végén a Berzsényi városrészben két 4-4 csoportos, egyenként 100 fő gyermek befogadására alkalmas korszerű, modern óvodaépületet adtak át.

Ebből az egyik volt 1976-ban a Katona J. utcai Óvoda.

Vezetője Dombóvári Józsefné – Marika néni lett.

Óvodánk ma

A Bóbita Óvoda a város zöldövezeti részén található. Az épülethez örökzöld bokrokkal, fákkal, virágokkal ékesített játszópark tartozik, ahol gyermekeink kedvük szerint mozoghatnak, tevékenykedhetnek. Szerencsés adottságunk még a tágas, bevizsgált játékokkal felszerelt park szomszédsága, a Városi Gyógyfürdő- és Szabadidőközpont közelsége és a sétákra, kirándulásokra alkalmas Szőlőhegy kis távolsága.

Óvodánk 4 csoportos, 100 gyermek részére biztosít férőhelyet. Kihasznátságunk évek óta nagyon magas. Csoportszobáink tágasak, világításuk korszerű, berendezésük esztétikus, barátságos, ahol a gyermekek otthonosan érezhetik magukat. Ez a harmónia és nyugalom azért nagyon fontos, mert az óvodai élet színtere a csoport, ahol a gyermek mindennapjainak zömét tölti.

A magas szintű nevelő- és oktatómunkáról szakképzett pedagógusok és gondozónők gondoskodnak, akik a kor szellemének megfelelően megújulni képesek. Rendszeresen vesznek részt továbbképzéseken, szakmai napokon.

Óvodai nevelési programunk kiemelt területe: *néphagyomány ápolás az esztétikai nevelés eszközeivel.*

Célunk olyan élményekre és tapasztalatokra épülő nevelés megvalósítása, amely során a környező világ érzéki síkon megfoghatóvá válik és képessé teszi a gyermekeket a valóság esztétikai felismerésére, befogadására és létrehozására. Mindent látni, tapasztalni, érezni, s annyi élményt adni a gyermekeknek amennyi életkori sajátosságukhoz képest nyújtható. Fogékonyra válni a szépre, törekedni az esztétikumra. A népköltészeti és népzenei alkotásokon túl a hagyományápolás népszokásait, tevékenységeit a nevelés folyamatába beilleszteni, de ezen kívül sok plusz szervezett szabadidős élményt adni, hogy szebbé, örömtelibbé váljon a gyermekek élet

35 éves jubileum – 35 év munka

1976-ban 18 éves voltam, frissen végeztem az óvónőképzőben. Amikor álláshelyre jelentkeztem, akkor tudtam meg, hogy ebbe az akkor újonnan épülő óvodába vesznek fel. Mivel a szomszédos épületben laktunk, így egész nyáron izgatottan figyeltem, ahogy épült, szépült az óvoda.

Ma is előttem van, hogy az északi fal nagy oszlopokkal ki volt támogatva. Azt beszéltek, talán azért, mert ki akar dőlni... most 35 éve mégis áll, rendületlenül...

Az első munkanap – 1976 szeptember 1-én – szép megnyitó ünnepséggel kezdődött, majd birtokba vettük az óvodát.

Dombóvári Józsefné – Marika néni lett a vezető óvónő. Én Rácz Lászlóné – Emmával kezdtem és Szekeres Józsefné – Rózi néni volt a dajka.

Nagyon szép emlékeim vannak ezekről az évekről. Tele voltam lelkesedéssel, minden nap örömmel jöttem dolgozni.

Az elmúlt 35 évben gyerekek százait neveltem, generációk nőttek ki a szárnyaim alól. Jó érzéssel tölt el, amikor az iskolások kórusban kiáltják: „Csókolom, Erika néni!” Annál nagyobb elismerés nem érheti az embert, mint amikor a régi kis óvodások már felnőtt fejjel, újra hozzám jönnek. Ők már a gyermekeik kezét fogva, szülőként érkeznek, mintegy elismerésként, hogy jó volt itt...

Vékony Jánosné – Erika néni

„Katonaovis” emlékek

1981 szeptember 1-én kezdtem a Katona oviba járni. Most – 30 év után – a kislányomat is ide hozom minden reggel. Nem véletlenül...

Ahogy belépek reggelente megcsapja az orromat az a tipikus ovis illat, ami semmit nem változott. Van pár óvó néni, aki még engem is nevelt. Abban az időben még volt főzés az oviban, annak az illata is hiányzik! Egy nagy kontyú öreg néni volt ott, és háló volt a kontyán.

Abban is teljesen más lett az ovi, hogy abban az időben teljesen külön csoportba járt a 3 korosztály. Aki pedig betöltötte a 6. évet, nem volt mese, szeptemberben suliba ment.

A délutáni alvásidő alatt emlékszem a kávé illatára, amit az óvónők főztek maguknak, hogy picit relaxáljanak... Ha pedig valami ünnep közeledett, akkor alvás közben az óvónéni temperával az ünnephez tartozó dolgokat festett az ablakra. Ezt nagyon szerettük. Mindig leskelődtünk...

A játszótéren vasból készült játékok voltak és hatalmas traktorgumik félig beásva a földbe, és különböző színűekre voltak festve. A kék volt a legnagyobb, arra csak a nagyok tudtak felmenni...

Voltak akácfák is, tele méhekkel – arra a jó akácvirág illatra is emlékszem a mai napig...

Ha valami ünnepség volt, rakott szoknyában és fehér ingben kellett lenni, meg persze a fantasztikus fehér térdzokniban...

Ballagásra egy barna Vuk-os tolltartót kaptunk. Szeptemberben a suliba minden katonaovis ezt a tolltartót hozta!

Az a lényeg, hogy sajnos a gyerekek csak akkor jönnek rá, hogy milyen jó buli az ovi, amikor bekerülnek a suliba. Remélem az unokám is ide fog majd járni. Bár azt is remélem, hogy minimum 25 év múlva...

Kopasz Krisztina szülő

Dolgozóink 1976-tól napjainkig

- Vezetők:**
- Dombóvári Józsefné – Marika néni 1976-1990 †
 - Szecsődi Tiborné – Marika néni 1990-2010
 - Pongrácz Gyöngyi 2011-

Óvónők

- Harangozó Sándorné – Rózsi néni
- dr. Papp Tiborné – Lincsi néni
- Rácz Lászlóné – Emma néni
- Kolozs Ferencné – Kati néni
- Botos Adrienn
- Bíró Emma
- Nagy Károlyné – Rita néni
- Kotán Miklósné – Ica néni
- Nagyné (Szívósné) Tóth Ildikó
- Jámborné Szabó Éva (Guricza Tiborné)
- Magyar Józsefné – Marika néni
- Korcsmárosné Tóth Tünde
- Darázs Józsefné – Vera néni
- Mika Lajosné – Dóra néni
- Hajdúné Papp Györgyi
- Szabó Lászlóné – Marika néni
- Csobod Andrea
- Vizes Edina
- Zséder Anikó
- Tamásné Turbéki Angéla
- Páhi Gabriella
- Máhl Józsefné – Edit néni
- Szabóné Mike Márta

Dajkák és technikai dolgozók

- Balaicza Józsefné – Erzsi néni
- Csuka Endréné – Dóra néni
- Bicsérdiné Kovács Valéria
- Horváthné Réti Anikó
- Komolai Sánorné – Edit néni
- Papp Sándorné – Gizi néni †
- Szabó Józsefné – Ilonka néni †
- Lantos Ernőné – Rózsi néni
- Antal Endréné – Margit néni
- Vörös Lajosné – Márta néni
- Zsoldos Istvánné – Julika néni
- Bakai Lászlóné – Ica néni
- Spilák Lajosné – Sári néni
- Ágh Lászlóné – Ilonka néni
- Pozsgai Györgyné – Erzsi néni
- Patai Gáborné – Kati néni
- Bájhóber Csabáné – Bea néni
- Németh Attiláné – Zsuzsa néni
- Horváth Lajosné – Marika néni
- Móhr Jánosné – Annus néni
- Móhrné Erki Csilla
- Páliné Pál Krisztina
- Galambos Lászlóné – Gabi néni
- Németh Lajosné – Eszti néni
- Simon Ottóné – Piroska néni
- Virágh József
- Becsei Béla
- Sóttonyi János †
- Nagy Róbert
- Kondor György
- Batki Pál
- Szekeres Józsefné – Rózsi néni
- Vass Józsefné – Erzsi néni
- Tombor Lászlóné – Erzsi néni
- Horváth Józsefné – Erzsi néni
- Kovács Sándorné – Magdi néni
- Horváth Gézáné – Julika néni
- Hegedűsné Dorner Anikó
- Hidas Lászlóné – Ági néni
- Liszka Istvánné – Panni néni
- Szabó Károlyné - Zsuzsa néni †

Óvodánk jelenlegi dolgozói:

- Pongrácz Gyöngyi
- Hajdú Sándorné – Edit néni
- Némethné Marton Ilona
- Páliné Móhr Erzsébet
- Vékony Jánosné – Erika néni
- Gájerné Bicskei Éva
- Gergye Lászlóné – Panni néni
- Kondorné Keller Márta
- Szabó Lászlóné – Marika néni
- Halmosi Imréné – Ili néni
- Dunkler Györgyné – Erzsi néni
- Büki Zoltánné – Hajni néni
- Miszi Zsuzsanna
- Buzási Lászlóné – Erzsi néni
- Novák Attiláné – Erzsi néni
- Pacskó Lajos

Készült Marcali Város Önkormányzata Oktatási és Sport Bizottságának támogatásával 50 példány terjedelemben

Kiadta: Marcali Óvoda, Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény Marcali, Óvodai Központ Katona J. utcai Bóbita Óvoda Marcali Katona J.u. 1.

Felelős kiadó: Korcsmárosné Tóth Tünde

Szerkesztő: Pongrácz Gyöngyi

Marcali, 2011 09